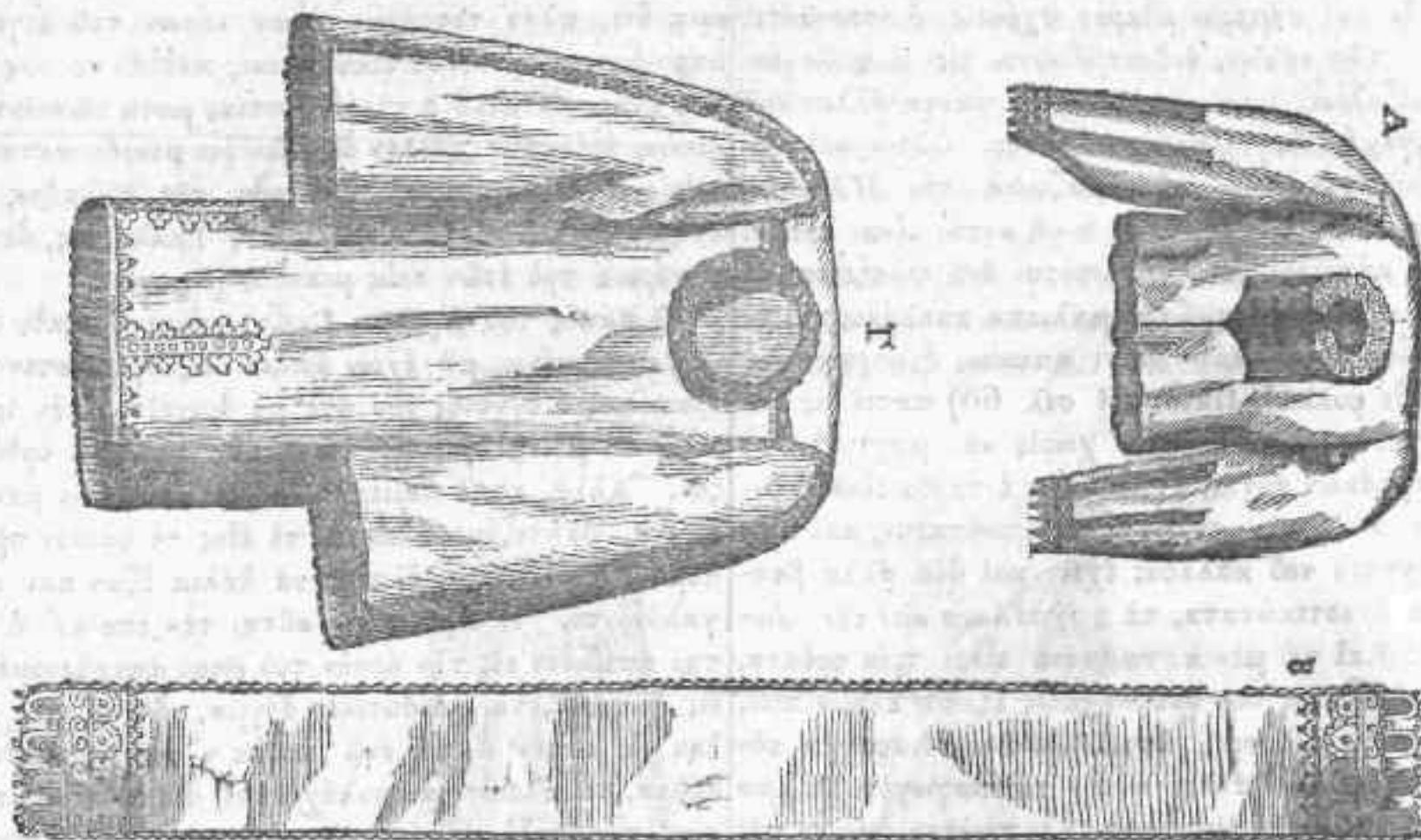
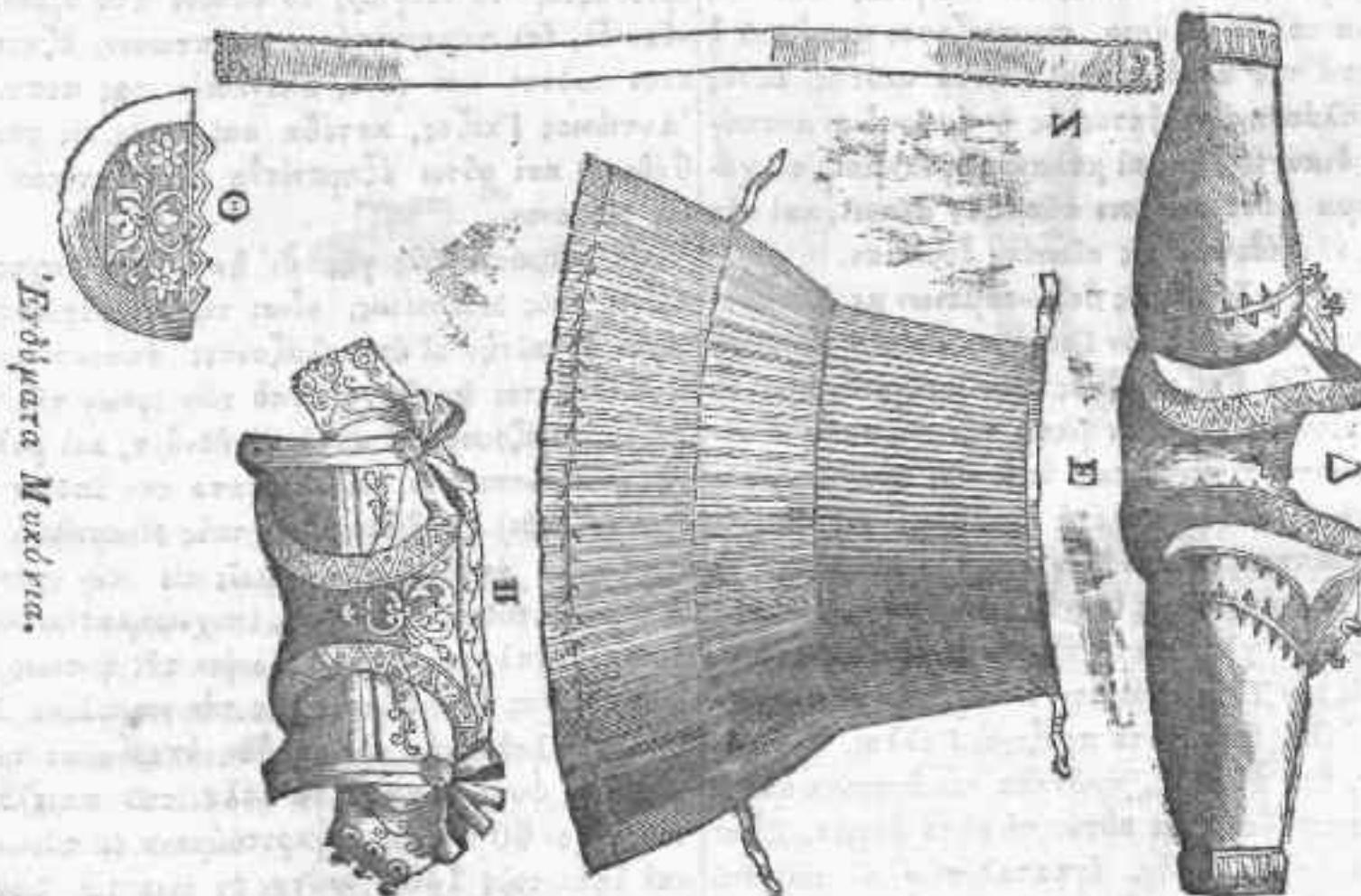

νες ἐκτίσθη σημαιωτέον δὲ ὅτι ἡ περιέργειά μου δὲν ἔμερα, τὸν παρέπεμψα εἰς τὴν αἰωνιότητα διὰ τοῦ
ἥτο ἀτοπος, διότι τῷντι ἡ οἰκία εἶναι εὐρύχωρος, τούπου, ως λόγος αὐτοσχέδιος. Ἀς μάθη δικας ὅτι,
καὶ ἡ ἀρμόζουσα μάλιστα εἰς πόλιν ἀξιολογωτέραν ἀλαζονικώτερος τῶν νέων παναθηναϊκῶν ἡτόρων, ἀ-
τῆς Μυκόνου. Εἳς δὲ μὲ διηγοῦντο μετὰ στόμφου νορύζας κουφίως γωνίαν τινὰ τῆς μυκονίας γῆς, ἀπέ-

Εργατα Μυκονίων.

ὅτι φωδομήθη περὶ τὸ μέτα, ἢ τὸ τέλος, δὲν ἔνθι. Θηκα αὐτὸν ἐντὸς τάρου, ἐπὶ τῇ πεποιηθεῖσαι ὅτι θέ-
μοῦμαι πλέον, τῆς παρελθούσας ἐκκτονταετηρίδος, ὥποι λει ποτὲ ἀνακαλυφθῆ καὶ σχολιασθῆ ὡς οἱ λόγοι τοῦ
περιφρανοῦς τινος ξένου κακλουμένου Κόμητος Βόινοδίτες. Γηρεζίδου. Τὴν συμβουλὴν ταύτην δίδω εἰλικρινῶς
Δαλματοῦ, προξένου τῆς Ρώσιας, καὶ διτὶ περιπεσοῦ- καὶ ποτὲ τὰ ἐννενήκοντα ἐννέα καὶ ημιετοῦ ἐκποστά
εις πολλὰς περιπετείας ηρημώθη, ἐγὼ οὐδόλως τῶν ἡτόρων τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς.

Εργατα Μυκονίων.

προσέχων εἰς τὴν διήγησιν, ἐσχεδιογράφουν κατὰ νοῦν
τὸν δλυνθισκόν μου.

“Ισως νομίζει ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἐπιθεωρήσας, ἐ-
παυξήσας, ἢ καὶ δλως ἀναπλάσας αὐτὸν μετά τινας
γορεῖ τοὺς Μυκονίους • ἐπὶ γλυσχρότατι καὶ πλεονε-

‘Ο Ἀρχίλοχος, (Ἀθήν. Βιβλ. Α'. Κεφ. ιδ'.) κατη-
γορεῖ τοὺς Μυκονίους • ἐπὶ γλυσχρότατι καὶ πλεονε-
ξίᾳ διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν γῆσον οἴκειν •
προσθέτων δὲ ὅτι ἐπισκέπτονται ἄκλητοι τὰ συμπό-